

و مردمان را عیب مکنید که هیچ کس بی عیب نیست؛ هر که از عیب خود نایینا شد، نادان تر مردم باشد. و خوی نیک، بزرگ تر عطاها خدای است عَزَّوجَلَّ. و از خوی بد دور باشید که بندِ گران است بر دل و بر پای. همیشه بدخو در رنج بزرگ باشد و مردمان از وی به رنج.

معنی: از مردمان عیب جویی نکنید؛ زیرا انسان بدون عیب وجود ندارد؛ هر کسی از عیب و اشکال خود آگاه نباشد، از همه مردم نادان تر است. اخلاق خوب، بزرگترین بخشش خداوند عزیز و بزرگ است به انسان. از بداخلالاقی دوری کنید که زنجیر سنگینی بر دل و پای انسان است و او را آزار می دهد، انسان بداخلالاق همیشه در رنج و سختی است و دیگران هم از دست اخلاق بد او در رنج و سختی هستند.

نکتهای آرایه‌ای: نیک و بد ← تضاد / خوی بد (= مشبه) مانند بند گران (= مشبه به) است.
نکتهای دستوری: «را» به معنی «از» حرف اضافه است و مردمان ← متمم (= از مردمان) / نادان تر (= نادان ترین) و بزرگ تر (= بزرگترین)، صفت هستند / خوی نیک و خوی بد ← ترکیب وصفی / بند گران ← ترکیب وصفی

و نیکو خوی در هر دو جهان، ستوده است. و هر که از شما به زاد بزرگ تر باشد، وی را بزرگ تر دارید و حرمت او نگاه دارید.

معنی: انسان خوش اخلاق در دنیا و آخرت مورد ستایش قرار می گیرد. هر کسی که سئش از شما بیشتر است او را گرامی تر بدارید و احترام او را حفظ کنید.

واژه‌های مهم املایی

بزرگمهر حکیم - وصیت - کتب - آخرالزمان - پیغمبری - مصطفی - نُخست - حُکما و علماء - پهرو - دریغ - عَزَّوجَلَّ - یگانگی - اطاعت - زینهار - پارسا - حرام - هلاک - دروغ گفتن - ارچه - عیب - عطاها - خوی بد - ستوده - زاد - حُرمت

هم خانواده‌ی واژه‌ها

وصیت ← وصی - وصایا (= جمع وصیت) - اوصیا
 علماء ← عالم (= با عالم، اشتباه نشود) - علیم - علم - معلم
 جَلَّ ← جلیل - تجلیل - مجلل (= با «آجل» به معنی مرگ، اشتباه نشود)
 اطاعت ← مطابعه - طاعت - طاعات
 هلاک ← مهلهک - هلاکت - مُهْلک
 عیب ← معیوب - عیوب - معایب (= جمع عیب)
 عطا ← عطاها (= جمع عطیه) - عطیه - اعطای
 ستوده ← ستودن - ستایش - ستاینده - ستودنی
 حُرمت ← احترام - محترم - حریم - محروم

تاریخ ادبیات

ابوالفضل بیهقی (۴۷۰-۳۸۵ هـ.ق)

ابوالفضل محمد بن خسین نویسنده (کاتب) و دانشمند در زمان سلطان محمود و مسعود غزنوی است. وی پس از کسب معلومات در نیشابور به دیوان رسایل محمود غزنوی راه یافت و در خدمت ابونصر مشکان به کار پرداخت. اثر معروف او تاریخ بیهقی است.

تاریخ بیهقی

تاریخ بیهقی (= که از اسم مؤلف، انتخاب شده است). یا تاریخ مسعودی نام کتابی نوشته‌ی ابوالفضل بیهقی است که موضوع آن تاریخ پادشاهی مسعود غزنوی پسر سلطان محمود غزنوی است.